

THIÊN CUNG ĐÓN CHÀO NỮ VƯƠNG TRỜI ĐẤT

(*Lễ Tôn Vinh Mẹ Hồn Xác Lên Trời 15/8/*)

“Mẹ Thiên Chúa, Đức Maria trọn đời đồng trinh, sau khi hoàn tất cuộc đời trần thế, được cả Hồn và Xác lên trời vào vinh quang Thiên Cung “
(Tông Hiến Munificentissimus Deus do ĐGH PIÔ XII công bố 1/11/1950)

Qua tín điều ĐTC PIÔ XII đã long trọng tuyên
xưng Đức Mẹ ‘ Hồn Xác Lên Trời ‘
Đó là 1 trong 4 đặc ân vô cùng cao cả, ngoài Mẹ
Maria không ai nhận được :

- Đức Maria là Mẹ Thiên Chúa.***
- Đức Maria Vô Nhiễm Nguyên Tội.***
- Đức Maria Trọn Đời Đồng Trinh.***
- Đức Maria Hồn Xác Lên Trời.***

Đặc ân cao trọng này chính là triều thiên sáng chói bao phủ lên Mẹ, được
minh xác trong Thánh Kinh:

***”Thánh thần ngự xuống trên Bà, và quyền năng Đấng Tối Cao rợp bóng
trên Bà” (Lc.1 : 35)***

**Trong sách Khải Huyền đã ghi lại sự ngỡ ngàng của Thánh Gioan Tông Đồ khi được thị kiến thấy một người ‘Nữ Vũ Trụ’ :*

‘Một dấu lạ vĩ đại hiện ra trên trời :Một Bà mình khoác mặt trời, chân đạp mặt trăng, đầu đội triều thiên 12 ngôi sao.’

(Kh.12 : 1- 6)

Hình ảnh huy hoàng rực rỡ trên đã gợi cảm hứng cho Lm Hoàng Diệp phổ nhạc với những lời chúc tụng Mẹ Maria trong Thánh ca ‘**Kìa Bà nào**’ :

***-Bà nào đang tiến lên như rạng đông,
Đẹp như mặt trăng, rực rỡ như mặt trời,
Uy hùng như đạo binh xếp hàng và trận***

Bà là ai ?.....

+Hoan ca Mẹ Lên Trời+

***-Nguồn thông tuệ của Cha vĩnh cửu,
Lời thiên thu hằng hữu tuyệt vời,
Gẫm suy việc Chúa quản cai,
Càng mê mẩn trí càng ngây ngất lòng.
(Tv.99)***

Điệp khúc 1 :

***Hồng ân Thiên Chúa bao la,
Muôn loài mãi mãi ngợi ca danh Người,
Xác Hồn Mẹ đã lên trời,
Đoàn con dâng Mẹ ngàn lời hoan ca.***

-Tiểu khúc 1: Nữ Vương Mẹ Chúa Trời.

Maria ôi Mẹ đầy phúc lạ !
Cao sang hơn mọi người Nữ trần gian,
Ngôi Hai Thiên Chúa bỏ chốn cao sang,
Hạ sinh trong lòng Bà nơi trần thế,
Và từ đây tiếp muôn ngàn thế hệ,
Sẽ tung hô Bà là Mẹ Chúa Trời.
Bao Đế vương đầy quyền lực loài người,
Phải cúi đầu trước vinh quang Thánh Mẫu.

-Tiểu khúc 2: Nữ Vương Muôn Loài.

Maria ôi muôn loài tôn kính !
Trời đất chuyển mình sông núi reo ca,
Rạng rỡ tinh cầu xao động ngàn hoa,
Loài cầm thú cũng bừng lên sức sống,
Mừng nhân loại thoát khỏi cơn ác mộng,
Giải lời nguyên tội nguyên tổ khi xưa,
Người xuất hiện tuôn hồng phúc như mưa,
Đập đầu rắn làm kinh hoàng quỷ dữ.

-Tiểu khúc 3: Nữ Vương Hoà Bình.

Maria ôi nhân loại mong đợi !
Đến xua tan thần chết và chiến tranh,
Người giang tay cứu vớt vạn sinh linh,
Để đem lại một tình yêu bất diệt,
Người Sứ giả quyền năng và diễm tuyệt,
Đuổi bóng đêm như ánh sáng bình minh,
Cho loài người sống hạnh phúc thanh bình,
Tôn thờ Chúa và Yêu thương đồng loại.

-Tiểu khúc 4: Nữ Vương Thiên Quốc.

Maria ôi Nữ Vương tuyệt diệu !
Vượt lên cao soi sáng khắp Thiên cung,
Mẹ Thiên Chúa thật cao trọng vô cùng,
Diễm huyền lạ lòng tràn đầy ơn phúc,
Chín tầng trời trời hoan ca báỉ phục,
Thần Thánh nghiêng mình chiêm ngưỡng uy linh,
Vị Nữ Vương lộng lẫy chốn Thiên đình,

Triều thiên toả muôn hào quang rực rỡ.

-Tiểu khúc 5: Nữ Vương Giáo Hội.

Maria ôi Mẹ Hiền Giáo Hội !
Dưới chân Thánh giá Chúa năm xưa,
Nhân loại được điểm phúc mấy cho vừa,
Chúa rất buồn sầu trước giờ vĩnh biệt,
Nhìn vị Tông đồ Ngài yêu tha thiết,
Đại diện cho chính Giáo Hội hôm nay,
Chúa trao Mẹ nhận con yêu từ đây,
Để nhờ Mẹ ủi an và che chở.

-Tiểu khúc 6: Nữ Vương Lòng Con.

Maria ôi lòng đầy nhân ái !
Cả đời con luôn tha thiết mến yêu,
Hồn xác con Mẹ ấp ủ sớm chiều,
Ru dịu ngọt trong bàn tay trù mẩn,
Sóng vui dập lồi thuyền con lạc bến,
Mẹ đón chờ và hướng dẫn lối đi,
Hỗ trợ con trong những lúc gian nguy,
Mẹ ngồi sáng như Hải đăng soi sáng

-Tiểu khúc 7 : Nữ Vương Quyền Thế

Ôi Maria cao trọng quyền thế,
Vượt lên trên các thần thánh muôn phần,
Mẹ đã nhận được biết bao hồng ân,
Xin thương xót nhân loại đang khốn khó,
Đại dịch gieo rắc bệnh hoạn tang tóc,
Mẹ hãy giơ tay cứu giúp loài người,
Xin Thiên Chúa thứ tha ngừng sửa phạt !

Điệp Khúc 2 :

Uy quyền Thiên Chúa bao la,
Hồng ân Mẹ nhận thật là mệnh mang,
Hồn Xác Mẹ ngự Thiên đàng,
Xin đổ ơn phúc cải hoàn trần gian !

+ LỊCH SỬ PHỤNG VỤ

Đầu tiên Giáo hội Đông phương thành lập lễ tôn vinh Mẹ Thiên Chúa tại Giêrusalem sau Công đồng Êphêsô năm 431, và gọi là "Ngày của Đức Maria, Mẹ Thiên Chúa". Năm 380, giáo đoàn Antiôkia, và đầu thế kỷ VI, Giáo hội Đông Phương gọi là "Lễ Mẹ ly trần". Năm 600, hoàng đế Maurice ra sắc lệnh mừng lễ này khắp nước Byzantine. Khi quân Ba tư xâm chiếm Trung Đông, các đan sĩ chạy sang Rôma năm 650 đem theo lễ này sang và đổi là "Lễ Mẹ lên trời" và mừng vào ngày 15 tháng 8. Rồi từ Rôma, lễ này được lan đến Milan và Tây Ban Nha. Đức thánh Sergiô tổ chức một cuộc rước long trọng sùng kính Mẹ lên trời. Thế kỷ VIII lễ này lan sang Anh và Đức như Hội đồng Giám mục Áo tại Salzburg xác nhận, và sang Pháp do Hội đồng Giám mục Pháp tại Mayenne. Dần dần lễ này được lan tới tất cả các nước khắp thế giới.

Đức Lêô IV qui định lễ Mẹ lên trời có tuần tám ngày, và Đức Nicolas I cho biết từ lâu lễ Mẹ lên trời có lễ Vọng ngày áp.

Thế kỷ thứ XIII lễ lên trời còn có ngày chay trước lễ và là lễ long trọng nhất các lễ Đức Mẹ. Thế kỷ XVI theo nhà thần học Suarez, lễ này đặc biệt hơn mọi lễ Đức Mẹ, vì bày tỏ cho chúng ta thấy vinh quang, phần thưởng và sự khai hoàn của Rất Thánh Trinh Nữ.

Thời Trung cổ, lễ Mẹ lên trời là ngày làm phép mùa màng và các hoa trái đầu mùa. Năm 1950, lễ Mẹ lên trời có tầm quan trọng trong khắp Giáo hội do Đức Piô XII định tín "Mẹ Maria lên trời cả hồn và xác" và qui định thành Lễ Trọng đặc biệt trong khắp Giáo hội với luật buộc mọi người tham dự Thánh lễ. Năm 1970, Phụng vụ qui định lễ Mẹ lên trời là một lễ Đức Mẹ duy nhất có lễ Vọng vào chiều ngày 14 trước chính ngày lễ 15 tháng 8.

+ Ý NGHĨA PHỤNG VỤ

1. Mẹ Maria hồn xác lên trời là biến cố sau cùng trong mầu nhiệm đời sống Đồng công Cứu chuộc của Mẹ đặc biệt liên đới với mầu nhiệm Nhập Thể Cứu thế của Chúa Giêsu, Con Mẹ.
2. Vì Mẹ đã chịu thai và hạ sinh Chúa Giêsu, thì sau khi về trời vinh quang, Chúa Giêsu cũng đưa Mẹ vào phúc vinh quang cùng với Người.
3. Mẹ đã cho thân xác Chúa sự sống nhân loại, thì đáp lại, Chúa cũng cho thân xác Mẹ sự sống trường sinh vinh quang.
4. Do đặc ân Vô nhiễm Nguyên tội, thân xác trinh trong của Mẹ được thoát án lệ của tội Nguyên tổ mà được sống lại và lên trời cùng với cùng với linh hồn trong sáng của Mẹ.
5. Biến cố Mẹ lên trời hồn xác hoàn thành sự thánh thiện và huân nghiệp của Mẹ, là niềm ủi an và hy vọng tràn trề của chúng ta, là khởi đầu và là hình ảnh Hội thánh sẽ được thành toàn trên Nước Trời.

Nguồn: <http://tgpsaigon.net>

***Phụ dẫn :**

*Dẫn chứng về ‘Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời’, trích một đoạn trong tác phẩm :
‘TIN MỪNG NHƯ ĐÃ MẠC KHẢI CHO TÔI’ của Nữ tu MARIA VOLTORTA.

‘...Đã bao nhiêu ngày qua đi? Khó lòng để nói chắc chắn. Nếu luận theo những bông hoa được để như triều thiên chung quanh cơ thể bất động, thì người ta nói là đã qua đi mấy tiếng đồng hồ. Nếu luận theo những cành ôliu mà trước đó có những bông tươi, bây giờ hoa tàn và lá đã héo, và luận theo những bông hoa khác cũng đã tàn, đang để trên nắp cái rương như những thánh tích, thì người ta nói là đã qua đi mấy ngày.

Nhưng cơ thể Maria vẫn giống như lúc Mẹ vừa tắt thở. Không có một dấu hiệu nào của sự chết trên mặt cũng như trên đôi bàn tay nhỏ nhắn của Mẹ. Trong căn phòng không có mùi gì khó chịu. Trái lại, ở đây thoang thoảng một mùi thơm không giải thích được, nó nhắc nhớ tới mùi trầm hương, mùi hoa huệ, hoa hồng, hoa cẩm chướng, mùi các lá cây miền núi, pha lộn nhau.

Gioan, chẳng ai biết đã canh thức bao nhiêu ngày, đã thiếp ngủ, bị thua sự mệt mỏi. Ông vẫn ngồi trên ghế đầu, tựa lưng vào tường, gần chiếc cửa mở ra sân thượng. Ánh sáng của ngọn đèn đặt dưới đất, soi sáng cho ông từ phía dưới, cho nhìn thấy khuôn mặt ông mệt mỏi, rất xanh, trừ ra chung quanh mắt thì đỏ vì khóc.

Bây giờ hẳn là lúc rạng đông vừa bắt đầu, vì ánh sáng trắng cho nhìn thấy sân thượng và các cây ôliu trồng chung quanh nhà. Ánh sáng này càng lúc càng mạnh, lọt qua cửa, cho phép phân biệt được những vật dụng ở trong phòng, những thứ mà trước đó chỉ hơi nhìn thấy, vì ở xa ngọn đèn.

Thình lình một ánh sáng lớn tràn đầy căn phòng, một ánh sáng bạc pha sắc xanh dương, hầu như lân tinh, càng lúc càng mạnh và tỏa lan, làm ánh sáng rạng đông và ánh sáng ngọn đèn biến mất. Đó là ánh sáng giống như ánh sáng đã bao phủ hang đá Bétlem khi Chúa sinh ra. Rồi trong ánh sáng Thiên Đàng này, các hình dáng thiên thần hiện ra rõ ràng. Ánh sáng lại trở nên huy hoàng hơn ánh sáng mạnh đã hiện ra trước tiên. Giống như đã xảy ra khi các thiên thần hiện ra với các mục đồng. Một màn vũ của ánh sáng muôn màu tỏa ra từ cánh các Đấng, tạo thành những cử động mềm mại và phát ra tiếng rì rào nhịp nhàng, rung động rất êm tai.

Các thiên thần tạo thành một vòng như triều thiên chung quanh cái giường nhỏ, họ cúi xuống, nâng cơ thể bất động lên trong khi các đôi cánh vẫy mạnh, làm tăng cường độ âm thanh đã có lúc trước. Bởi một khoảng trống đã được mở ra cách kỳ diệu trên mái nhà, giống như sự kỳ diệu đã mở cửa mồ của Giêsu ra, các Đấng đi ra, mang theo bà Hoàng Hậu của các Đấng, thân xác rất thánh của Người, đứng, nhưng chưa được vinh quang, và còn chịu ảnh hưởng của các luật về vật chất. Điều này Đức Kitô không phải chịu, vì Người được vinh quang ngay từ lúc Người sống lại.

Âm thanh phát ra bởi cánh các thiên thần bây giờ mạnh như tiếng phong cầm. Gioan vẫn ngủ, mặc dầu đã hai ba lần ông nhúc nhích trên ghế đầu, tựa như ông bị phiền bởi ánh sáng mạnh và âm thanh của tiếng nói các thiên thần, bây giờ ông thức dậy hoàn toàn bởi âm thanh quá mạnh, và luồng không khí từ mái nhà thổi xuống và thổi qua cái cửa để mở, tạo ra một cơn gió xoáy làm dập dờn cái mền ở trên chiếc giường trống, thổi vào y phục của Gioan, làm tắt ngọn đèn và làm cánh cửa đóng mạnh vào.

Vị tông đồ nhìn chung quanh ông, vẫn còn nửa thức nửa ngủ, để nhận định điều gì xảy ra. Ông nhận thấy cái giường đã trống rỗng và mái nhà mở ra. Ông biết

đã xảy ra điều gì kỳ diệu. Ông chạy ra ngoài sân thượng, và như một bản năng siêu nhiên hoặc do một tiếng gọi từ Trời, ông ngửa mặt lên để nhìn trong khi lấy tay bảo vệ mắt cho khỏi chói vì mặt trời đang lên.

Và ông thấy: ông thấy cơ thể Maria vẫn chưa có sự sống, và hoàn toàn giống như người đang ngủ, được một nhóm thiên thần nâng đỡ, đang bay lên càng lúc càng cao. Một vạt áo khoác và chiếc voan của Người phát phồng như một từ giả cuối cùng, có lẽ là do gió tạo ra bởi việc bay nhanh, và sự cử động của cánh các thiên thần. Các bông hoa mà Gioan đã thay mới và đặt chung quanh Maria, chắc chắn còn dính vào các nếp áo, bây giờ mưa xuống sân thượng và vùng Gétsemani, trong khi tiếng Hosanna mạnh của nhóm thiên thần nghe càng lúc càng xa và càng nhẹ.

Gioan tiếp tục nhìn chăm vào cơ thể bay về Trời. Chắc chắn bởi một sự kỳ diệu mà Thiên Chúa ban cho ông, để an ủi ông và thưởng cho tình yêu của ông đối với người Mẹ thừa nhận, ông thấy rõ ràng Maria, bây giờ được bao phủ bởi ánh mặt trời đã lên, ra khỏi cơn xuất thần đã chia lìa linh hồn Người với thân xác Người, Người lại trở nên sống và đứng thẳng lên, vì bây giờ Mẹ cũng được hưởng những ơn huệ dành cho các thân xác đã được vinh quang.

Gioan nhìn, nhìn. Phép lạ mà Thiên Chúa ban cho ông, làm cho ông nhìn thấy Maria, trái với các định luật tự nhiên, bây giờ bay lên trời mau chóng, không cần phải ai giúp. Các thiên thần quây quần chung quanh Mẹ và hát Hosanna. Gioan ngây ngất hoan hỉ bởi cái cảnh đẹp mà không ngọn bút nào của loài người, không một tiếng nói nhân loại nào, không một tác phẩm nghệ thuật nào có thể miêu tả hay diễn lại được, vì đó là cảnh đẹp khôn tả.

Gioan vẫn đứng dựa vào bức tường của sân thượng, tiếp tục nhìn đắm đắm vào hình dạng huy hoàng và sáng ngời của Thiên Chúa – vì thực vậy, người ta có thể nói như thế về Maria, được tác thành theo phương cách duy nhất của Thiên Chúa, Đấng đã cho Mẹ vô nhiễm tội, để Mẹ là một hình dạng của Ngôi Lời nhập thể – Mẹ lên càng lúc càng cao. Và một kỳ diệu sau cùng và tuyệt vời mà Thiên-Chúa-Tình-Yêu đã chấp nhận cho kẻ yêu thương hoàn hảo của Người là: được xem thấy cuộc gặp gỡ của người Mẹ rất thánh với người Con chí thánh, Đấng cũng huy hoàng và sáng ngời, đẹp bằng vẻ đẹp vô tả, từ trời xuống mau lẹ với Mẹ Người, ôm ghì Mẹ trên Trái Tim Người, và cùng nhau, còn sáng ngời hơn hai thiên thể, đi tới nơi mà từ đó Người đã xuống...'

Đinh văn Tiến Hùng